

Македонскиот народ има света историска, морална и национална должност и обврска да го слави, величи и чувствува Георгија Кастриот, како крал на четвртата македонска кралска династија позната под името Кастриот, по династијата на Филип и Александар Македонски, на Јустинијан I (Управда) и на династијата на Комитопулите, на цар Самуил.

Кралот Георгија Кастриот - Искендер (Александар), кој во 1444 година од страна на турскиот султан Мурат II бил наречен Втор Александар Македонски, не бил ниту Гег, ниту Тоска, туку чистокрвен Македонец, Мијак.

НА СПОМЕН-БИСТАТА: ИМЕТО НА ISKENDER ALEKSANDAR MAKEDO

Пишува:
д-р Петар ПОПОВСКИ

Најавата на Советот на град Скопје, според која во реновиралиот комплекс на центарот на градот во блиска иднина ќе се подигнат споменици на видни личности од историјата на македонскиот народ и на т. н. "албанска заедница" во Македонија, меѓу кои и за Георгија Кастриот, ни даде повод да се огласиме и да укажеме на неколку забелешки, кои Советот треба да ги има предвид при реализирањето на спомнатиот проект. Иницијативата е за поздравување, бидејќи Македонецот, кој досега градеше, гради, чувствуваше и чувствува исклучително личности и дејци од историјата на други народи - немакедонци, запоставувајќи ја и занемарувајќи ја свесно својата исклучително богата историја и култура, величјејќи туѓи личности, конечно и дефинитивно се свести и, се разбира, ако постои доследност во оживотворувањето на замислата, да се надеваме дека најпосле со изградбата на спомениците, ќе им изразиме скромна благодарност и почит на луѓето од нашата подалечна и поблиска историја, кои високо го кренаа знамето на Македонија и на македонскиот народ и со златни букви го вградија и го овековечија во светската историја, култура и наука.

Нашите забелешки, кои во оваа пригода ќе му ги упатиме на Советот, не треба да се сфатат како некаква негова неукост, необразованост, со оглед на тоа што на ова прашање нашата наука досега не му посветуваше должно внимание. Тоа треба да се сфати како до-

бронанерен совет да се поправи гревот, неправдата, што ѝ е направена на оваа наша историска личност, на кралот Георгија Кастриот. Во минатото тој им беше подметнат на Гегите и на Тоските од страна на англосаксонците, како што подоцна тие им го наметнаа и името Албанци, обидувајќи се од тие две инородни етнички групи, од Гегите (во историските извори познати како Мардаити, со курдско потекло од Азија, но и како Арнаути), кои денес го населуваат северниот дел на Албанија, потоа во дел од Црна Гора, Косово, Јужна Србија и Западна Македонија и Тоските (познати по древното име Шиптари, односно Скопетари, со шкотско потекло), а го населуваат средишниот дел на денешна Албанија, да ги интегрираат, да им дадат некаков единствен народносен белег, нарекувајќи ги со заедничкото име Албанци, што значи Планинци. Ова име порано го носело домородното македонско словенско население на тие простори, кое во историските извори се јавува и под името Арбанаси, односно Арванити, според древните словенски племенски групи Арв'ни (Арб'ни). Да почнеме со ред.

Скопскиот градски Совет, во официјалниот акт во проектот, кој се однесува

на изградбата на споменици на личности од историјата на македонскиот народ, Георгија Кастриот го нарекува Скендербег. Тоа е сосема погрешно и недозволно. Тоа име претставува своевиден историски фалсификат. Наредните генерации нема да ни простат доколку во бистата се вгради тоа вештачко, навредливо и понижувачко име за Георгија и за македонскиот народ. Не треба да се подлегува на романтичарскиот занес на Гегите. Тие не читаат историја. Лебдат во небото и за нив сите историски личности кои ги создала човековата цивилизација - се т. н. Албанци, од Македон, Ахилеј, Филип и Александар Македонски, па преку римските и византиските императори, Дециј, Марк Аврелиј, Клавдиј, Валериј, Јулијан Апостата, Диоклецијан, Константин Велики, Јустинијан Велики, Ѓузепе Гарибалди, потоа Хомер, Тацит, Аристотел, Хипокрит, сите римски папи, дури и српскиот национален јунак Милош Обилиќ. Сите тие, ниту повеќе, ниту помалку "се чисти Албанци - Геги", односно "Синови на земјата на орлите со крштелници". За нив, сè што е живо, сè што се прославило во научен, духовен, воен или во кој и да е поглед во светот - е "албанско", односно "гегско-арнаутско" ...! Доволно е да се от-

ворот веб-страниците на Интернет, па да се види до која крајност отишле **"Дивите Геги"**, како што се нарекувани во историската наука, во присвојувањето на историските личности и настани. Нивниот претседател, покојниот Енвер Хоџа, своевременно повеќе пати им префрлил на сонародниците, научните работници **"да се симнат од облаците и да почнат да копаат по нивните вистински корени"**, предочувајќи им дека **"само со реален пристап во расветлувањето на вистината, албанската наука може да биде ценета во историската наука"**. Но, тие не го послушаа, туку и натаму продолжуваат да го мамат светот и да му сервираат разни квази-тези, неvistини и фалсификати, **претставувајќи се себе си дека тие се оние, вистинските, Адам и Ева, кои го создадоа светот.** Каков парадокс!?

средно да се запознае со причините за големата трагедија. Ги собрал своите генерали, учесници во битката, и кога ги прашал **"како се случило да страда толку многу војска...?"**, неговите генерали во еден глас одговориле - **"Тоа беше Александрова битка, наш Господару...!"** Султан Мурат II малку се подзамислил и бидејќи бил високообразован, воено-политички изграден и мудар човек, веднаш му станало јасно за каква битка станувало збор. Имено, од историјата е познато дека такви битки водел само и исклучително Александар Македонски, кога со мала војска, со неколку добро обучени ешалони влегувал среде фронтално наредената фаланга, по што вршел вистински колеж. На ист принцип војувал и кралот Георгија Кастриот. Султанот долго шетал нервозно по шаторот во кој бил сместен Главниот штаб, повремено

нуван како **Искендер (Александар)**, односно како **втор Александар Македонски**, а државата со која владеел, како **Искендерија (Александрија)**. Ова не се измислици, туку **вистини содржани во актуелните турски авторски и анонимни хроники**. Ги пишувале учени луѓе кои се наоѓале во придружба на турскиот суверен.

Тоа е вистината за називот **Искендер**. Секако друго име и објаснување би претставувало фалсификат. Како што гледаме, не станува збор за некаков **Скендербег**, туку за **Искендер**, што не е исто. Гегите го прифаќаат името Скендербег, бидејќи им импонира на нивната романтичарска историја. Меѓутоа, треба да се има на ум дека историјата не почива на фалсификати и кованици, туку на историски факти и вистини. Во времето на Георгија Кастриот многу било распространето името Скендербег. Во тој период под тоа име се јавува турски војсководец, кој војувал кај Ниш со српските војски, каде што бил поразен. Имено, некои неупатени историчари, тој Скендербег го поврзуваат и го поистоветуваат со Георгија Кастриот, што е неосновано и сосема погрешно. Во историските извори на многу места може да се сретне податокот дека **Георгија бил наречен со неавтентичното име Скендербег**, бидејќи **ангლოსаксонците потешко го изговарале зборот Искендер, кое им било поприфатливо и полесно за изговарање, сметајќи дека и двете именки имаат исто етимолошко значење и објаснување**. И уште една вистина. Прогласувањето на Георгија Кастриот за втор Александар Македонски од страна на султан Мурат II, не било случајно. Турците многу добро знаеле кој бил Георгија и на кој народносен елемент му припаѓал. И не без причина му било дадено токму тоа оригинално македонско име, името на прославениот македонски цар Александар Велики, бидејќи и двајцата произлегувале од еден ист род, од древниот словеномакедонски род. Несомнено е дека можел да биде наречен со некое друго име, со името на некој друг прославен воин, од некоја друга националност, на пример, Јулие Цезар или Џингис Хан, со кои би бил споредуван, но тоа сепак не се случило. Султан Мурат II бил толку многу образован и мудар човек, што знаел да го определи вистинското име. Тоа е уште една силна потврда, уште еден силен аргумент дека народот со кој Георгија Кастриот ги добивал битките против Османлиите и државата со која управувал, со Епир и со Матија (денешна Албанија), имале чисто македонски карактер.

(продолжува)

ВТОРИОТ НСКИ

И сега за Георгија Кастриот. Тој **никогаш не бил ниту Скендер, ниту бег**. Во официјалните **турски авторски и анонимни хроники** од времето кога живеел овој прославен витез, кои се сметаат за **оригинални, автентични и најрелевантни историски извори**, го среќаваме само и исклучително под називот **Искендер**, што според источната традиција значи **Александар**. Со тоа се демантираат сите квази-тези и измислици поврзани со називот Скендербег. Називот **Искендер (Александар)** е неговата вистинска именска доавака. Секоја друга верзија би претставувала фалсификат. Името Искендер на кралот Георгија Кастриот му било дадено во 1444 година, непосредно по битката на **Дебарско Поле**, кога со мудро водење на неговата осумилјадна елитна единица, позната и како **кралска гарда**, биле убиени повеќе од 30.000 турски војници и офицери. Таа битка се смета за најстрашна и најкрвава во историјата на човековата цивилизација, слична на Битката кај Гуагамела (331 г.). Кога султан Мурат II дознал за големата трагедија, гневен и бесен на своите воени стратегии, придружен од специјална воена единица, за рекордно кусо време пристигнал на местото на настанот со намера непо-

застанувал и размислувал, како да скал да се потсети на она што го читал за Александар Македонски, за начинот на кој ги водел битките во Азија. По извесно време застанал, па со тивок, но продорен глас им се обратил на своите војсководци: **"Мои слуги, значи, војувавме со голем витез, со втор Александар Македонски. Тоа ли сакате да кажете...?"** Генералите меѓу себе се погледнале срамежливо и повторно во еден глас одговориле: **"Да, Господару. Со втор Александар...! Тоа беше вистинска Александрова битка...!"** По тој настан во турските хроники (**Таг-ут-Теварихи; Тарих-и-Ебу-и-Теварих; Теварих-и-Ал-и-'Осман** итн.), сите од тој период, кралот Георгија Кастриот е име-